

לידה שקטה

הלידה נזכרתי איך נולדת ומת באותה כפיפה,
עברת מתהומות שלייה לתהומות נשיה בנשימה עצורה,
כמו צוללן החולף בחור כחל פעם אחת ואחרונה.
נולדת בדממה שהפרידה בין וילונות של צעקות ובכי וצחוק.
אינני יודעת אם מישהו ראה את פניך, שהרי לא דבר כך מעולם,
את אי של שקט בדברי הימים של המשפחה

החטה שלפני הלחם,
הגלעין שלפני האפרסק,
הענן שלפני הסערה, שלפני השמש,
הקונכייה לפני שהמה בה אוקינוס,
כלואה במחשבה שלפני המלה.
את הפרדה שקדמה לפגישה.

תולי שזר

חלב איילות

ליונה

אותי דוקא
גדלה במבית
מאדמתנו זו ממש
מזוני העקרי היה דל
עזיבה וגדוש שדים
הדבר הראשון שראיתי
בימי חיי היה היא ובשיר זה
לא אפצה את פי על מה
שבתוכו איך אוכל לפרח